

HEGYI BESZÉD 2018. december

Főszerkesztő: Jezsoviczki Noémi

Szerkesztő: Rác Erika

E lapszámunk összeállításában közreműködött: Hornyák Julianna, Jezsoviczki Noémi, Rác Erika

Kiadja: A RÁKOSHEGYI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG.

• 2018. december •

HEGYI BESZÉD

A RÁKOSHEGYI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
ÉRTESÍTŐJE

ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁN A PRESBITÉRIUM

ALKALMAINK

Hétfő	18 h	férfi bibliaóra (kéthetente)
Kedd	9 h	imaközösség (kéthetente)
	18 h	presbiteri bibliaóra (havonta)
Szerda	10 h	bibliaóra
Péntek	17 h	ifjúsági bibliaóra
	18 h	házi bibliaóra (kéthetente) kisgyermekesek bibliaórája – kb. havonta
Vasárnap	8,30 h 10 h	konfirmációi előkészítő istentisztelet gyermek-istentisztelet

Hónap első vasárnapján **úrvacsorás istentisztelet**

Hónap utolsó vasárnapján istentisztelet után **gyülekezeti kávézó**

Címünk: Budapest-Rákoshelyi Ref. Egyházközség,
1174 Budapest, Szabadság u. 26.

Email: budapest-rakoshegy@reformatus.hu

Honlap: www.refrakoshegy.hu

Telefonok: 258-4720, 06-30-691-6764

Félfogadási idők: szerda 8,30–9,30; péntek 15,30–16,30

Számlaszámunk : 10700615-67626883-51100005

Örömnep

Az ünnepkörhöz kapcsolódó egyik szokás: adventi naptár készítése. A gyerekek is készítettek ilyen az adventi kézműveskedés alkalmával: keménypapírból a tornyunkat meghajtogatták, aztán az oldalain 24 kis ablakocska nyílt, amelyikbe Igét, matricákat ragasztgathattak.

Eljátszottam a gondolattal, hogy én is készítek idén adventi naptárt: minden nap fölírom, hogy annak a napnak milyen örömei voltak számomra.

1. nap: A kézműveskedés napjára egyik kedves munkatársunk megbetegedett. Azonnal kaptam segítséget.
2. nap: Jók lettek a szövettani eredményei egyik kedves testvérünknek. Köszönjük, Uram! Kértük. Megkóstoltam egy ajándékba kapott belga csoki bonbont: osztályonfelüli.
3. nap: Egy elszánt presbiter testvérünk mégis fölrakta a toronyra az adventi molinót: Jön Jézus. De jó! Tavalý nem sikerült kirakni.
4. nap: Jó lett a szilvabefőtt! Nyáron nagyanyám szőlőjéből kaptunk sok gyümölcsöt. Sikerült édesapámmal egy aranyos csillárt vennünk. (A régi eddig bírta.) Ráadásul féláron adták.
5. nap: Fogkrémet venni mentem, aztán megláttam a bútorboltot. Rövidesen lesz énekeskönyvtartó polc a templom előterében! Elhozták az unokánkat, hogy vigyázzunk rá egy egészen rövid ideig. Először volt ilyen, hiszen még nagyon kicsi. Várjuk a következő alkalmat.

6. nap: Férjem telefonja megjavult. Nem két fillér, ha javítani kellene, vagy venni másikat.
Stb.

Igazából nem írtam le ezeket. Csak gondolatban lapozgatok az elmúlt napok történéseiben. Ennél sokkal több örömem volt.

Mi a karácsony? Több pihenés, még több kellemes találkozás, több finom falat és több ajándék? Sűrítjük a jót? A karácsony mindenekfölött egy kapcsolat lehetőségéről szól. Leslie Parrot írja egyik könyvében, hogy az édesapja a munkája végett sokat utazott. Amíg kicsi volt a fia, az édesapa mindig hozott haza valami apró meglepetést. Egy ízben, már felnőve, ő ment az apja elé a repülőtérré. Kedves emlékek jöttek elő az emlékezetében. De most nem a meglepetést várta, hanem hogy megölelhessen az apját. Hogy együtt legyenek. S akkor belehasított a felismerés: a valódi hit is többről szól, mint az ajándékokról (adjon az Isten szerencsét, egészséget, szerelmet...). Sőt többről, mint hogy egyetértünk valamilyen vallásos okfejtéssel. A legtöbb: a kapcsolat; hogy együtt vagyunk Istennel, aki minket szeret.

Honnan tudjuk, hogy szeret? Mert Jézusban utánuk jött. „Bűnösök barátja” – mondták Jézusra csúfondárosan. Ő vállalta. „Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. Azért jöttem, hogy a bűnösöket hívjam megtérésre” – mondta. „Azért jöttem, hogy életemet adjam váltságul sokakért.” Hogy ő vegye el az akadályát annak, hogy Isten magához ölelhessen.

Miért lehetünk együtt? Mert **Isten elhatározta, hogy Jézus Krisztusban gyermekeivé fogad bennünket.**

Valójában mind erre a kapcsolatra teremtettünk. Hit nélkül megpróbáljuk ezt emberi kapcsolatokkal helyettesíteni. Nem lehet. Csak Isten szeret úgy, ahogy erre szívünk legmélyén sóvárgunk. Csak nála van a bocsánat. Csak ő a biztosíték, hogy az út előttünk járható lesz, és célba visz.

könyv formájában is megjelent. A hamaristvan.blogspot.com oldalon – többek között – ezt is megtaláljuk.

December 1-ére **adventi kézműveskedést** hirdettünk.

Rácz Ernőné Rózsika nénitől, gyülekezetünk volt presbiterétől december 18-án, 12 órakor veszünk búcsút a rákoskeresztúri református templom urnatemetőjében.

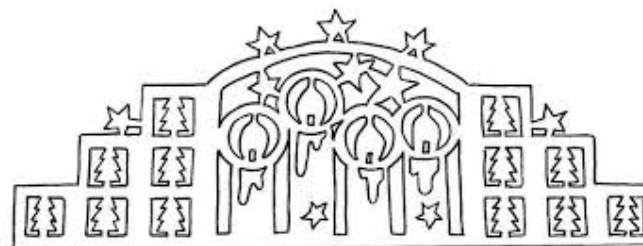
Gyerekkarácsonyi ünnepségünk december 23-án délután lesz. du. 4 órakor. Utána megkínáljuk a jelen lévő gyerekeket. Ehhez szeretettel kérünk süteményt.

Az **egyetemes imahetet** január 21-től tartjuk együtt Rákoshegy keresztyén felekezeteivel.

Február 2-ra **presbiteri délutánt** tervezünk.

Ünnepi alkalmak rendje:

- Dec. 23. 10 h Istentisztelet *Ordasi Zoltán*
16 h Gyerekkarácsonyi ünnep
24. 15 h Karácsonyi áhítat *Hornyák Julianna*
Dec. 25. 10 h Ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással
Hornyák Julianna
Dec. 26. 10 h Ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással
Kovács Mihály
Dec. 30. 10 h Óévező istentisztelet *Hornyák Julianna*
Jan. 1. 10 h Újévi istentisztelet *Hornyák Julianna*

II. Rákóczi Ferenc: Ima az ország keresztény megújulásáért

A Te kezekben van szívünk Uram,
Gyűjtsd fel a lomhákat,
Vezesd vissza az eltévelyedetteket,
Világítsd meg a vakokat,
Lágyítsd meg hajthatatlanokat,
Bátorítsd meg a habozókat,
Tanítsd meg a tudatlanokat,
Gyaráítsd bennünk a hitet.
Gyűjtsd fel a kölcsönös szeretet lángját,
S újra és újra kérlek,
Add, hogy szereteted gyarapodjék,
Hogy ez az isteni láng
Eméssze föl viszálykodásainkat!

(A magyar Országgyűlés II. Rákóczi Ferenc erdélyi fejedelemmé megválasztásának 315. évfordulója alkalmából a 2019-es esztendő II. Rákóczi Ferenc-emlékévvé nyilvánította).

HÍREK

A digitális világ veszélyei témában volt vendégünk Miklya Lukszányi Mónika október 6-án.

Bárdos Szabolcs III. éves teológus hallgató, ifivezető hirdette az Igét október 7-én.

November közepén az **IKON** nevű református ifjúsági találkozón vettek részt néhányan a gyülekezet [fiataljai](#) közül.

Aranyokleveles teológus kitüntetést kapott Hamar István lelkipásztor, gyülekezetünk tagja a Magyarországi Református Egyház Zsinatától. A díj elsőrenden tudományos munkájának elismerése, amelyek közül is kiemelkedik a bibliai östörténetekről írt tanulmánya, amely 1989-ben *Az ember a teremtett világ élén* címmel

Karácsony egy kapcsolat lehetőségéről szól. Jézus Krisztus megismerésében hív Isten bennünket magához, hogy aztán vele legyünk, és benne örüljünk 365 napon át – sőt: mindörökre.

Hornyák Julianna
lelkipásztor

Keresslek, Úram, engem te is keress;
Szeretlek, tudod, ó hát te is szeress!
Tedd egy szívvé szívemet szíveddel,
Éjts rabul engem hívó szemeddel!
Vonj, hogy Atyádhhoz általad mehessék,
Élj bennem, benned hogy én is élhessék!
Ó, Úram, tőléd hova mehethnék?
Elvesszém, tiéd ha nem lehethnék.

Részlet Szőnyi Benjámín (1717–1794) karácsonyi énekéből
(énekeskönyv 321. ének)

Megszületett!

Mindig irigyeltem az unokatestvéreim karácsonyfáját. Hatalmas fenyő volt náluk minden évben, gyerekként egészen mennyezetig érőnek láttam, a csúcspdísz templomtorony magasságban tűnt ragyogni. Amikor megérkezve hozzájuk a parókiára, bementünk a nappaliba, rögtön elkámpicsorodtam: nekik megint óriási van, nekünk miért nincsen ilyen soha? Aztán úgy gondoltam, hogy valamiért a lelkészgyerekeknek biztosan nagyobb fenyő jár, és beletörődtem, hogy a miénk csak másfél méteres. Igaz, a mi karácsonyfánk szebb, mert igazi lucfenyőből van, ez meg hosszúlevelű, ritkás ágú, a szaloncukrok szabadon harangozva lóginyálnak rajta. De mégiscsak a plafont verdesi, ez nem igazság. A zenélő dísz még csábítóbbá tette az összképet: vékony zsinórt kellett meghúzni a nagy, csillogó gömb alján, így eljátszott egy szép karácsonyi énekét.

Mégis örömmel emlékezem vissza erre a kis csalódás-érzésre, mert nagyon szerettem az ünnepen hozzájuk menni. Az odaút várakozása, hogy vajon mit kapok ajándékba, az otthoni ízekből különböző sütemények, amiből sokszor csomagoltak is nekünk – némelyik neve, ha elhangzik valahol, nekem ma is a lelkészlak illatait idézi –, és a hazautazás, amikor a nap izgalmaitól kifáradva, az autó hűvös ablakához nyomott arccal számoltam az ablakokban, kertekben világító karácsonyfákat. Legtöbbször Soroksárnál elvesztettem a fonalat, de nem is számított már, elringatott a motor egyhangú zúgása.

Halványuló emlékem van az ottani templomról is, a gyülekezet pesti gyerek fülének mulatságosan húzta-nyújtotta az ismerős dicséreteket, és egy-egy lelkes hang mindig túlharsogta a tömeg áhítatos énekét.

A másik csapat, unokatestvér-bátyáim is lelkészcsaládban nőttek fel, a náluk karácsonyozás a havas tájat, a vidám szánkózást juttatja eszembe, és azt, ahogyan autóval közeledünk a községük felé,

nagymamámmal, mint egy vidám versikét, soroljuk a településeket, amik még hátra vannak

Gyerekfejjel nem igazán figyeltem a prédikációkra, éppen úgy, ahogyan otthon sem a felolvasott születéstörténet kötött le szentestén, hanem, hogy mi lapul a fa alatt. Mégsem az ajándékokra emlékszem sok-sok év távolából, hanem ahogyan együtt zengtük az Itt állok jászolod felett és a Krisztus urunknak áldott születésén sorait, vagy istentiszteletre mentünk szépen felöltözve, s e közben az „angyalok” mindent elrendeztek odahaza az esti ünnepléshez. Ma már műfenyőt állunk körül, és nem angyalok csempészik az ajándékot a tövébe, mégsem kopott meg az ünnep fénye, hála érte Istennek és a református örökségnek, amit nagyszüleimtől, szüleimtől, és tágabb családomtól útravalóként kaptam. Évtizedeken át magammal hoztam ünnepről ünnepre, mindig hálás szívvel idézve karácsony egyik, ígéretet hordozó alapigéjét: megszületett az Úr Krisztus a Dávid városában!

Jezsoviczki Noémi

